

tillæg, som han tidligere havde. Dette var Grunden, hvorfor vi ifjor, da vi havde denne Sag for, traf den Bestemmelse, at disse Tillæg ved denne Leilighed netop ikke skulde komme i Betragtning. Egeoverfor denne Bestemmelse staaer det naturligtvis i det ærede Things Magt at gjøre det om, men jeg synes dog ikke, at den ærede Krigsminister har fuldstændig Ret, naar han siger, at min ærede Sidemand (H. Hage) vilde fastholde en saa urimelig Sætning som den, at hvad der ikke fandtes i Lønningsloven, fandtes ikke i Verden; thi det er ikke tilfældigt, at dette ikke staaer i Lønningsloven, der staaer ligefrem det Modsatte, og det som Følge af den modne Overveieelse, som da fandt Sted. Derfor er det forekommet Udvalget, at man ikke kunde sige, at Billighedshensyn i den Forstand var tilstede her som i forffjellige andre Tilfælde. Vi have kun villet sige, at vi i Udvalget hidtil have meent, at det var gjort gjældende som et Retstrav og ikke som et Billighedsstrav, men, efter hvad jeg her har udviklet, troer jeg, at Thinget vil være fuldstændig istand til at danne sig en Mening om, hvad dette Billighedsstrav vil sige, og den Beslutning, som det tager om dette Spørgsmaal, vil altsaa ligefrem beroe paa et Skjøn over, om Billighedsstravet er stærkt nok til at give disse Officerer et saadant yderligere Tillæg som det, der er foreslaaet af Krigsministeren. Det vil, haaber jeg, deraf sees, at det ikke har været Udvalgets Fleertals Mening herigjennem at gjøre nogen Indskrænkning i Thingets Bevillingsmyndighed. Det kunde ikke let falde os ind, og jeg troer heller ikke, at dette ligger i Forslaget; det er kun en Hensigt til Thinget, om det vil bevilge dette Tillæg, som gaaer ud over, hvad Lønningsloven fastsætter, eller ikke. Det vil sees, at Udvalget i det Hele taget i sine Forslag med Hensyn til saagodt som Alt, hvad der afviger fra Lønningslovens Regler, har indstillet til Thinget ikke at indrømme Saadant, og dette have vi ikke gjort, fordi vi jo meget godt have seet, at der kunde være saadanne enkelte Punkter, hvor det kunde være tvivlsomt, om der ikke maatte være Grund til at foretage en Afvigelse, men fordi vi i det Hele taget ansee det for rigtigt, at man holder sig Lønnings-

lovene strengt efterrettelige, og at man kun, naar meget stærke Grunde ere tilstede, bør afvige fra dem. Det er netop Hensigten, hvori Lønningslovene ere givne, at de skulle gennemføres strengt, og jeg tør ogsaa sige, at hvor vi hidtil have haft Lønningslove — og vi have haft saadanne meget længe, allerede fra 1850 — der have baade Rigsdag og Rigsraad holdt meget stærkt fast paa dem og ere meget nødtigt gaaede ind paa en Afvigelse derafra. Derfor sølte vi os forpligtede til at henstille til Thinget, om det vilde finde det rigtigt allerede nu at gjøre en Afvigelse som den foreslaaede. — Hvad angaaer det andet Punkt om disse Officerer, som menes at have et Retstrav, vil det jo sees af de ærede Retshyndiges Udsagn her i Thinget, at det rimeligvis er et tvivlsomt Spørgsmaal; jeg vil tilstaae, at for mit Vedkommende er det ikke tvivlsomt, men dette kan jo ikke veie op imod, hvad de juridisk-hyndige Medlemmer udtale, og der er da heller ikke fra den ærede sidste Taler fremkommet den Paastand, at den høitærede Krigsministers Forklaring var den rette. Det er altsaa, troer jeg nok, en Sag, som vi kunde have Anledning til at henstille til, hvad Thinget derom maatte beslutte. Jeg maa i Anledning af den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende med Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket man kunde vide, at Lønningsloven vilde træde i Kraft, og hvorom det ærede Medlem sagde, at han ikke vidste noget, gjøre opmærksom paa, at Udvalget selsølgelig heller ikke har kunnet vide noget derom, men jeg kan ikke nægte, at Udvalget tilfjellige har haft den Betragtning fremme, om det ikke var en noget for stor Skynsommelighed, der fra Krigsministeriets Side var viist ved at udnævne disse Officerer til deres Poster. Vi have faaet den Opfattelse — den kan muligvis være urigtig — at de Vacancer i Generalsclassen, som gjorde det muligt for den høitærede Krigsminister at foretage disse 2 Forfremmelser, netop vare foranledigede ved selve Gjennemførelsen af den nye Hærlov; jeg veed ikke, om det forholder sig saa, men det staaer for vor Betragtning, som om dette var Sammenhængen dermed, men i alt Fald vil den høitærede Krigsminister jo sikkert kunne